



ХОРИЗОНТИ НОВИ

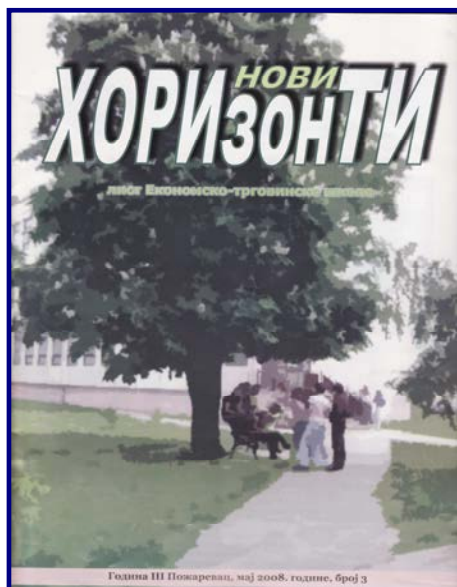
лист Економско - трговинске школе
година IV Пожаревац, мај 2009. године , број 4

Нови хоризонти
Школски лист Економско-трговинске школе
у Пожаревцу
Година IV
мај 2009. године, број 4



Овако смо изгледали у прошлом броју

Додела диплома матурантима, јун 2008.



САДРЖАЈ:



Пут у Немачку



Доситеј и Црњански



Сајмови



Експедиције



Прославе



Такмичења



Турнири



Таленти



Секције

Директор: Лука Шешум

Редакција: Гордана Вучковић, Радмила Степић, Бранка Дашић, Весна Цино, Зоран Прокић, Љубомир Бјелајац, Маја Маринковић, Јелена Инђић, Марија Живановић, Тијана Крстић, Немања Вујић, Владислав Велковски, Сандра Цеков

Главни и одговорни уредник: Мр Драгана Мратић

Дизајн: Катарина Филиповић

Припрема за штампу: Сандра Цеков, Љубомир Бјелајац

Штампа: СЗР „Ситограф“

Тираж: 1000

Сајт школе: www.ekonomskapo.edu.rs

ПОСЕТА НЕМАЧКОЈ



По налогу Савезног министарства за економску сарадњу и развој из Бона,а на позив Немачког друштва за техничку сарадњу GTZ d.o.o.Ешборн, изведено је студијско путовање делегације Републике Србије у СР Немачку. Учесници путовања су били директори средњих стручних школа које су укључене у пројекат „Реформа стручног образовања у Србији“. Менаџер овога пројекта и пратилац групе био је господин др Густав Рајер. Путовање је трајало од 29. 3. до 5. 4. 2009. године. С обзиром на то да је Економско-трговинска школа из Пожаревца укључена у овај пројекат са образовним профилем комерцијалисте, на путовању је био директор наше школе, Лука Шешум.

Током боравка група је посетила бројне институције значајне за образовни систем СР Немачке, као што су: Министарство просвете и културе, Привредна комора, Истраживачки центар, затим фабрике као партнере у којима се обавља практични део образовања у школи „Валтер Ојкен“ из Карлсруеа, која образује профиле економско-трговинске струке.

У својим презентацијама поједине институције су упознале учеснике са местом и улогом коју имају у систему образовања. Везу између институција и школа остварује Привредна комора. Она, упоредо са привредним развојем, прати развој система образовања и даје смернице школама о томе које кадрове треба да школују како би их укључили у радни процес.

Интересантно је нагласити да се за стручне школе у просеку одређује око 60% свршених основаца. Чињеница да и током школовања ученици изучавају наставу са 30% општеобразовних и 70% стручних садржаја које претежно обављају у предузећима или фабрикама, потврђује усавршеност овог образовног система. По завршетку стручног школовања које траје 3.5 године ученици су спремни да се укључе у послове за које су обучавани. Стимулацију ђацима током практичне обуке чини и новчана накнада коју утврђује Привредна комора сразмерно години учења, а која се креће и до 600 евра.

У разговору са представницима поменутих институција, школе и господина Рајера, добили смо уверавања да ће се започети пројекат реформе средњег стручног образовања од стране GTZ наставити и даље, али је неопходно још веће ангажовање нашег Министарства просвете, Привредне коморе и оживљавање привреде.

Директор
Лука Шешум

<p>Walter-Eucken-Schule Stručna škola europska tajnica / strani jeziči</p> <ul style="list-style-type: none"> • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) 	<p>Walter-Eucken-Schule Stručna škola: Informacionička ekonomija</p> <ul style="list-style-type: none"> • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) 	<p>Walter-Eucken-Schule Stručna škola: Informacionička ekonomija</p> <ul style="list-style-type: none"> • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik)
<p>Walter-Eucken-Schule Uredski trgovac</p> <ul style="list-style-type: none"> • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) 	<p>Walter-Eucken-Schule Dodatna kvalifikacije za uredskog trgovca</p> <ul style="list-style-type: none"> • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) 	<p>Walter-Eucken-Schule Trgovac</p> <ul style="list-style-type: none"> • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik)
<p>Walter-Eucken-Schule Trgovac u maloprodaji</p> <ul style="list-style-type: none"> • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) 	<p>Walter-Eucken-Schule Trgovski pomoćnik</p> <ul style="list-style-type: none"> • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) 	<p>Walter-Eucken-Schule Menadžmentski pomoćnik</p> <ul style="list-style-type: none"> • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik)

<p>Walter-Eucken-Schule Trgovski pomoćnik</p> <ul style="list-style-type: none"> • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) 	<p>Walter-Eucken-Schule Menadžmentski pomoćnik</p> <ul style="list-style-type: none"> • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) 	<p>Walter-Eucken-Schule Menadžmentski pomoćnik</p> <ul style="list-style-type: none"> • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik) • nastava na strani jezika (strani i materinski jezik)
--	---	---

Walter-Eucken-Schule Karlsruhe - Walter-Eucken-Schule		ravnatelj škole	zamjenik ravnatelja	tajništvo	domar	SL
STRUČNI ODJELI		Manfred Czysch	Germann Scherrer	G. Kraft C. Walter G. Stöber N. Weiss	Andreas Usselmann	
A 1: matura	A 2: uredski službenici	A 3: maloprodaja	A 4: informatički zanati	A 5: stručna škola		
Jutta Bähr	Harald Schieffer	Thomas Vögele	Anita Reitz	Rudolf Selensky		
trgovacka matura I	BA (HR)	SF (HZ)	trgovac za informaciju i telekomunikaciju	stručna škola za ekonomiju	SE (DE)	EP
trgovacka matura II	BA (HR)	SF (HZ)	trgovac na malo	program za upravljanje škole	SE (DU)	
trgovacka matura I	BA (HR)	SF (HZ)	DODATNA KVALIFIKACIJA menadžmentski pomoćnik	intranet	SE (HZ)	
trgovacka matura II	BA (MO)	HZ	DODATNA KVALIFIKACIJA trgovski pomoćnik	školska statistika	SE	
dvogodišnja trgovacka matura (ekonomska informatika)	BA (PF)	KN	DODATNA KVALIFIKACIJA trgovski pomoćnik			
dvogodišnja trgovacka matura (strani jeziči za inženjering)	BA (ME)	KN	DODATNA KVALIFIKACIJA trgovski prodavač			
dvogodišnja trgovacka matura (strani jeziči za gimnazijalce)	BA (GR)		DODATNA KVALIFIKACIJA robna ekonomija sa E-Business			
DODATNA KVALIFIKACIJA europska tajnica/-ik	BA (EG)					

ДОСИТЕЈ И ЦРЊАНСКИ У ЛОНДОНУ

Доситеј Обрадовић и Милош Црњански нису били савременици, али су били европски путници и прегатоци књижевног и културног развоја свога рода. Не чуди нас што су по духу били сродници јер су рођени на просторима који се нису налазили у оквиру српске државе, али су њихове душе од рођења васпитаване у српском православном духу. Живот изван матице доноси бројна искушења, а највише у погледу очувања националног и културног идентитета.

Доситеј и Црњански су живели у Лондону, сваки у своје време. Први открива чари европске престонице у доба када Београдом управљају Турци. Кажемо да је Доситеј дух Европе пренео у Србију јер је упознао Европу упознавши философију и културу европских народа, а потом први пут ступио на тло Србије, у њену престоницу Београд. Доситеј је учио енглески у Лондону током 1783.год. и преводио Езопове басне на енглески језик. На згради (27 Clement's Lane, E C4), која се налази на месту куће у којој је тада становао (1783/84. год.), постављена је спомен плоча 2. децембра 1942.године.

Међу иницијаторима и поштоваоцима дела Доситеја Обрадовића био је тада Милош Црњански. Ратни вихор га је августа 1941.год. из Рима, где је обављао дипломатску службу, довео у Лондон. Током ратних година емигрантска влада је окупљала све људе српског рода и радила на очувању српске заједнице у Енглеској. Црњански је био вишеструко ангажован на пољу новинарском, културном и хуманитарном током ратних година. По завршетку рата престаје са радом Југословенска влада у емиграцији и Црњански се сналази за живот. Радио је различите послове од књиговође и дистрибутера књига до председавајућег нове црквене општине Св. Саве у Лондону. Током поратних година, са супругом Видом која је за живот зарађивала шијући лутке за чувену робну кућу Хародс, живео је у згради (Queens Court), у непосредној близини Хајд парка, у улици Квинсвеј (Queensway). Премда место становања брачног пара Црњански звучи отмено, њихов животни простор је био скроман. Црњански је 1951.год. примио британско држављанство верујући да ће му оно донети бољи положај у друштву. Његова супруга тада није примила британско држављанство. О томе колико је горчине било у животу пара Црњански најреалније сведочи радња његовог последњег објављеног романа «Роман о Лондону». Према пишевом сведочењу роман је настао из потребе



да пренесе у романескни облик свој доживљај живота у метрополи коју је измерио својим корацима, доживео словенском душом и у којој је написао чувену поему »Ламент над Београдом«. Бројна су мишљења о томе зашто се Црњански вратио из емиграције када су његови најбољи пријатељи и савременици (Ј. Дучић, Р. Петровић) остали тамо далеко и преминули. Они који су га лично познавали у Лондону, верују да је његова велика словенска душа спокој тражила на обалама Саве и Дунава. Живот на обалама Темзе никад није достигао пуноћу каквој је тежила велика личност ненадмашног српског писца 20. века.

Нове генерације писаца представљају своја књижевна дела у истом граду српској и енглеској културној јавности, али заборављају да се захвале својим литерарним претходницима. Доситеј и Црњански, два су имена са немерљивом путањом по Европи и биографијама које вреди упознати, а прочитати њихова књижевна дела значи упознати европску и српску културу на посебан начин и бити поносан на своје порекло у европским оквирима.

из Лондона
проф. Мирјана Дабић-Лазич

ТЕСТОВИ ЗНАЊА

У циљу побољшања квалитета знања ученика наше школе, Школским развојним планом предвиђено је годишње тестирање ученика.

Тестирање је спроведено у периоду од 8. априла до 15. маја 2009. године, а обухваћени су ученици следећих одељења: Iт1; Iтт ; Пу1; II у2; IIс; IIIе2; IIIе3. Ученици су тестирани из свих наставних предмета.

Тестове је састављао Актив за самовредновање на основу питања која су доставила стручна већа.

Један од главних циљева тестирања је сагледавање стварног знања ученика и колико су постигнути резултати у корелацији са њиховим оценама. Сматрамо да ће израда ових тестова помоћи професорима у побољшању наставног процеса, а ученицима у побољшању приступа учењу и самовредновању. Тестирања ће бити спроведена и наредних година, а очекује се сарадња ученика у овом процесу евалуације, јер је његова суштина побољшање квалитета образовања које пружа наша школа.

Школски Актив за самовредновање извршиће анализу добијених резултата и о томе информисати Наставничко веће, Савет родитеља и Школски одбор.

Актив за самовредновање



PISA – ТЕСТИРАЊЕ

Наша школа је по други пут учесница међународног пројекта PISA Низабрана по стандардним критеријумима. На сваке три године се врши истраживање које ове године укључује 53 земље са 600 000 ученика, 1993. годиште. Истраживање се бави образовним постигнућима петнаестогодишњих ученика у три области: разумевање прочитаног, математика и природне науке.

Тестирање је обављено 8. 4. 2009. године и обухватило је 33 ученика.

По први пут су упитник попуњавали и наставници, одељенске старешине другог и трећег разреда.

Да би се посао обавио коректно, помогле су ученице IVе1, Крстић Тијана и Живановић Марија.



Рада Цветковић, педагог

РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА КОМЕРЦИЈАЛИСТА (ОГЛЕД)

*Посебну собу за учење има 87,5% ученика.

*Дневно уче: 1-2 сата 50%, 2-3 сата 30%, 4 сата 10%, није одговорило 10%. Учи у одређено време: 75% ученика.

*Три предмета које највише воле: канцеларијско пословање – 31%; основи рачуноводства – 29%; физичко васпитање – 30%.

*Три предмета које не воле: математика – 60%; увод у економију – 20%; други страни језик – 20%.

*Предлози ученика за успешнију модуларну реализацију наставног процеса: групни рад и активно оријентисана настава, више практичних примера, мање теорије, смањење обима градива, мања строгост професора, веће залагање ученика.

Рада Цветковић, педагог

ОД ТЕОРИЈЕ КА ПРАКСИ

ШАРЕНИЛО БОЈА, КУЛТУРА И ОБИЧАЈА

Посета Сајму туризма у Београду

Као и претходне, и ове године посетили смо Сајам туризма у Београду. Одељења туристичких техничара прве, друге и треће године на једнодневну стручну екскурзију кренула су 28.3.2009. године. Међународни сајам туризма у Београду скупио је представнике око 20 земаља из читавог света који су се потрудили да нам што оригиналније прикажу туристичку понуду своје земље. Занимљиви штандови мамили су наше погледе, док се највеће одушевљење оцртавало



на лицима ученика прве године којима је ово прва посета Сајму туризма. Уживали смо разгледајући и на тренутак одлутали у неке далеке, сунчане пределе. Након посете Сајму туризма имали смо слободно време за разгледање знаменитости престонице. Како нам је време ишло у корист, шетали смо Калемегданом, Кнез Михајловом... Уверени да нисмо погрешили при избору занимања, кренули смо кућама, а дружење је употпунило овај интересантан догађај.



Маја Максимовић, Птт

ОД ВИРТУЕЛНОГ КА СТВАРНОМ

Посета Сајму виртуелних предузећа у Параћину



Наше мало путовање почело је раном зором због чега смо сви били поспани. У аутобусу су били смештени комерцијалисти прве и друге године.

Тог 28. 3. 2009. године био је и рођендан нашој другарици Дубравки, па смо га прославили у аутобусу. Славље је било прекинуто нашим доласком у Параћин. Организовано смо ушли у просторије зграде где се одржавао Сајам виртуелних предузећа. Ту су нас дочекали организатори са вешћу да ће свако добити по платну картицу са виртуелних 50 000 динара. Завладала је општа еуфорија. Њу је прекинула репортерка са локалне телевизије интервјуишући нашу Жељану и дечаке. Купопродаја се одвијала на штандовима који су представљали одређене школе и њихова занимања. На тим штандовима вршила се „продаја“ физичким и правним лицима. Најинтересантнији штандови били су они на којима су нудили аранжмане за путовања, сокове и слаткише. Цела манифестација имала је такмичарски карактер, јер школа победничког штанда стиче право да буде организатор оваквог дешавања наредне године. Нисмо имали довољно времена да сачекамо комисијску одлуку, јер смо били гладни. Сазнаћемо то свакако јер ћемо и ми учествовати следеће године. Наставили смо пут Јагодине. Тамо смо обишли Музеј воштаних фигура, а пошто је истовремено организована и изложба паса, искористили смо прилику да је разгледамо. Преостало слободно време испунили смо обиласком аква парка и одмором у градском парку. Нашу пажњу привукао је билборд за картинг центар, али нисмо имали времена да га посетимо.



Потрудили смо се да са овог путовања понесемо и трајније успомене те смо све занимљивости фотографисали. Пријао нам је један овакав дан и сматрамо да би их требало бити више.

Данијела Перић, Пе2

НА ЦРВЕНОМ ТЕПИХУ

Посета Народној скупштини Републике Србије



Једнодневна екскурзија за чланове парламента Економско-трговинске школе изведена је 5. 3. 2009. године са циљевима који су и остварени: обилазак Скупштине, Храма св. Саве, Делта шопинг центра.

Кренули смо аутобусом испред наше школе у 8 часова са професором Неранџићем и замеником директора, Гоцом Вучковић. По доласку у Београд, отишли смо у посету Дому народне скупштине. Улазећи у хол Скупштине, били смо задивљени богатством, грациозношћу и лепотом ентеријера. Зидови и подови су обложени скупocenим мермером. У холу се налазе шест статуа наших највећих законодаваца (Душана Силног, Карађорђа....).

Улазећи у главну скупштинску салу, сагледали смо изглед и распоред посланичких места, Владе и председништва Парламента. У централном делу сале, на узвишеном месту, седе председник Скупштине и његови заменици. Испред председништва налази се говорница са које посланици износе своје ставове. Остала посланичка места распоређена су у полукружним редовима. На левој страни скупштинских места налази се владајућа коалиција, а на десној седе посланици опозиције. На зиду иза председника Владе налази се слика са мотивима народа и њихових вера, који су чинили некадашњу Краљевину Југославију. Обилазећи даље Скупштину, посетили смо салу за пријеме страних делегација коју одликује раскош ентеријера и скупocenог намештаја. На крају посете Скупштини посетили смо салу за конференције.



Упутили смо се према Храму св. Саве. Изашавши на плато испред Храма, угледали смо грациозну грађевину велелепних купола и лукова, који плене белином мермера. Куполе су опточене бакарним плочама на чијим се врховима налазе златни крстови. Храм на Врачару издигао се својом величином изнад целог краја, као што су Немањићи издигли Србију и ставили је у ред важних држава и цивилизација на Балкану.



На оваквим светим местима и „обичан, мали човек“ осећа се узвишено. Таква места враћају људима веру, снагу и љубав према ближњима, коренима, народу и отаџбини. Срби морају бити поносни на задужбине предака, обновити, сачувати традицију и културу и предати својим потомцима.

Даље смо кренули према калемегданском парку, тврђави и обалама двеју река које се љубећи сједињују. Обиласком Делта шопинг центра екскурзија се завршила. Вратили смо се кућама са новим знањима и новим искуствима.

Миловановић Никола, ПеЗ, Радосављевић Дарко, ПеЗ

УСМЕРАВАЊЕ КА БУДУЋНОСТИ

Посета Сајму образовања, Народној банци и Београдској берзи

Матуранти наше школе су 13. марта 2009. године посетили Сајам образовања који се одржао у хотелу „Интерконтинентал“ у Београду, са циљем упознавања са свим факултетима за које се ученици могу одредити по завршетку школовања. Ученици су имали прилике да раде бројна тестирања и анкете које би им помогле у избору будућег факултета, али и при запошљавању.

Том приликом посетили смо и музеј Народне банке, где смо пуно сазнали, како о историјату банке тако и о развоју новца на тлу наше земље. Израђивали смо металне кованице и добили папирне новчанице са сопственим ликом.

Ученицима је омогућено да посете и Београдску берзу на Новом Београду и сазнају како се у пракси тргује хартијама од вредности.



Сандра Цеков, IVеЗ

Посвећено



Никола, сећаћемо се првог дана, нашег првог сусрета и упознавања. Имали смо само 15 година и знали да је живот тек пред нама. Тих и повучен, твој умирујући поглед нам је немо упућивао пријатељство.

У овом часу, скрхани болом, ипак имамо снаге да ти обећамо да ћемо покушати да створимо бољи живот и тамо где има бесмисла – тражићемо смисла, где има туге – тражићемо радост!

Део срца свакога од нас отишао је са тобом! Запитајмо се да ли је свет толико суров да није било места за тебе.

18. јул биће дан када ћемо сви гледати плаво бескрајно небо тражећи звезду твојих плавих очију и презирати 14. април, дан када си отишао.

Још увек су нам пред очима заједнички тренуци. Претходне четири године које си са нама провео заувек ће нам остати у срцу!

НЕЋЕМО ТЕ ЗАБОРАВИТИ!

**ВОЛИ ТЕ ТВОЈА РАЗРЕДНА И ТВОЈИ ДРУГОВИ И
ДРУГАРИЦЕ ОДЕЉЕЊА IVm2**

ШАМПИОН ЕВРОПЕ

Доказ да се у животу истински труд и одрицање увек исплати јесте матурант наше школе, Љубомир Бјелајац, који се и поред бројних ваннаставних активности у слободно време бави Циу Цицом, једном од многобројних борилачких вештина. Љубомир се овим спортом бави 9 година, изузетно му је посвећен, што је резултирало на прошлогодишњем Европском такмичењу које се одржало у Немачком граду Именхаузену у периоду од 4. до 9. септембра 2008. године.

Његов противник у финалу овог такмичења био је француски такмичар, који је бранио титулу првака. У исцрпљујућој финалној борби Љубомир је однео победу резултатом 11: 9, који показује да је борба била веома напета и неизвесна до краја. Након одлучујућег звука који је означио крај борбе, уследила је еуфорија и славље које је настављено у ресторану хотела у коме су такмичари били смештени.

Тренер репрезентације био је задовољан Љубомировим пласманом на овом такмичењу и одмах му је уручио позив за Светско првенство у овој борилачкој вештини које ће се одржати првог викенда октобра текуће године у главном граду Аргентине, Буенос Аиресу. Нашем ученику честитамо на титули шампиона Европе и желимо му једнако успешан пласман на наредним такмичењима.



Сандра Цеков, IVe3

НЕИЗВЕСНО ФИНАЛЕ

Дешавања у шаховском клубу

Ове школске године се, по други пут, одиграо турнир у шаху у организацији шаховског клуба Економско-трговинске школе. Као и претходне године, постојало је велико интересовање ученика за учлањење у клуб. Тренутно има 57 чланова клуба, које чине садашњи и бивши ученици, као и чланови колектива школе.

На почетку школске године организован је јесењи турнир, који је почео 18. новембра, а завршио се 26. децембра. Мечеви су играни у међусменама, у просторијама школске библиотеке. На турниру је учествовало 30 такмичара подељених у пет група. У осмини финала нашло се 15 најбоље пласираних, док је за последње место организован бараж. Победник баража био је Драгић Иван, IVe3.

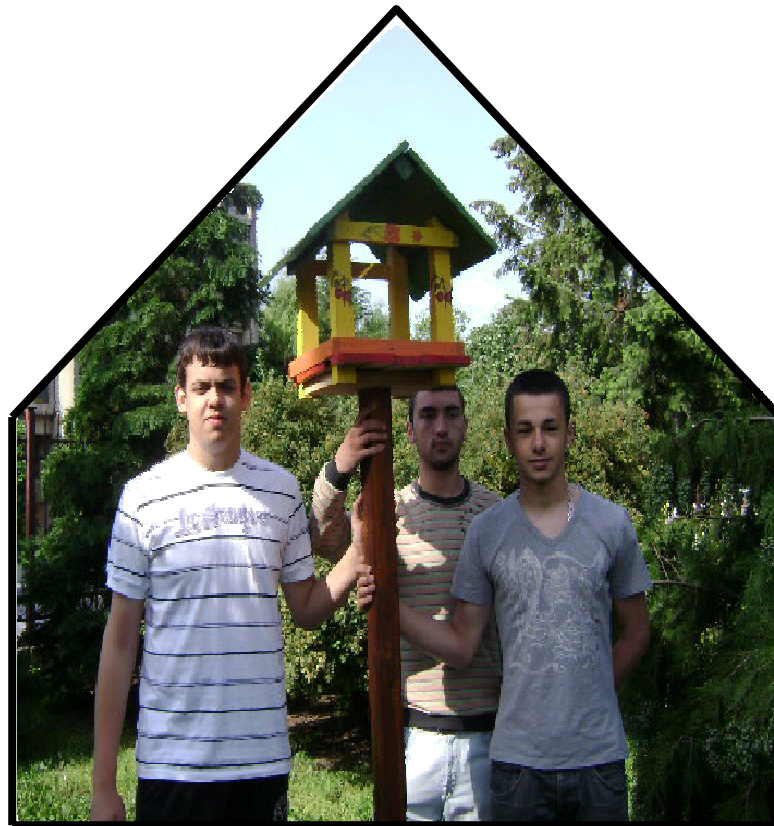
Према очекивањима, најзанимљивији мечеви играни су за прво и треће место. Оба меча играна су у две добијене партије. Треће место заузео је Радосављевић Дарко, ученик IIe3. Најнеизвеснија партија одиграна је у финалу, између Грујић Милоша, IIIт и Филиповић Милана, IIIт3. У првом мечу победио је Милош, док се у другом Милан реванширао. У одлучујућој партији већу снажљивост показао је Милош Грујић и са разлогом понео епитет најбољег на турниру. Овај талентовани ученик је и прошле године понео титулу најбољег на турниру.

Дипломе су свечано уручене 29. децембра, на дан клуба, у школском ресторану уз пригодан коктел. Догађај су својим присуством увеличали и бивши ученици наше школе, који су још увек чланови клуба.

**Радосављевић Дарко, IIe3
Стокић Милош, IIe3**

ЕКОЛОШКА СЕКЦИЈА

Једна од школских секција у развоју је еколошка секција, коју води професор Данијела Крсмановић. Секција је основана ове школске године на иницијативу ученика. Циљ секције је да води рачуна о екстеријеру школе, одржавању зелених површина и чистоћи школског дворишта. На самом почетку, у сарадњи са столарском радионицом постављене су кућице и хранилице за птице. С обзиром на чињеницу да је ово нова секција, надамо се да ће интересовање ученика за њу бити још веће и да ће се у наредним годинама развијати.



Марија Богдановић, IVe3

Милош Траиловић, Милош Трајиловић, Милан Аксентијевић, ученици Iг1

ЛИКОВНА СЕКЦИЈА

Економско-трговинска школа се, осим извршним спортистима, сјајним шахистима, од недавно може поносити и одличним, младим сликарима које пажљиво води и усмерава професор ликовне културе, Катарина Филипковић.

Ликовна секција наше школе основана је прошле године и већ на самом почетку примећено је завидно интересовање. Секција сваке године броји 10-15 чланова, углавном ученика другог и трећег разреда. Ови ученици су поред неоспорног талента показали озбиљност и марљивост. Њихов рад праћен будним оком професорке изузетно је разноврстан.

До сада су радили иконе, витраже, оригами, али су своју креативност усмерили и на украшавање дворишта школе и тако нам свима учинили околину пријатнијом. Такође, ученици су радили техником уља на платну великих формата. Рад ликовне секције није прошао без заслужних награда. Тако је ученица Ана Стојанчов на смотри регионалног центра за таленте 2008.године освојила друго место, а Марина Миленковић са иконом св. Николе треће место. Поводом школске славе организован је светосавски конкурс где је пристигло мноштво добрих радова, а награду је однела Беговић Санела, која је насликала манастир Острог акварел техником.

Ово је само почетак уметничког стваралаштва наше секције. У разговору са члановима и професорком добили смо чврсто обећање да ће период који предстоји донети мноштво награда и изродити још по којег младог уметника који ће кренути стопама наше светски познате суграђанке Милене Павловић Барили.

Маја Маринковић, IVe1

„ЛУДА ГОДИНА“

Новогодишња приредба за децу



Хладно зимско вече 26. 12. 2008. године било је вече радости за све малишане из породица професора и осталог особља наше школе, јер је Деда Мраз баш те вечери долетео својим санкама у ресторан Економско – трговинске школе у Пожаревцу и поделио им новогодишње пакетиће. После много проба и напорног рада глумци драмске секције наше школе заблистали су на сцени попут богато украшене новогодишње јелке. Свечана додела пакетића почела је у 17 часова, а малишани су од самог почетка били весели и нестрпљиви да открију шта се крије у великим пакетићима. Владала је позитивна и празнична атмосфера, како међу гостима тако и међу глумачком екипом, која се трудила да импресионира радознале малишане (ипак су деца највећи критичари). Заједно са младим глумцима упловили су у новогодишњу бајку лудог краљевства вечито гладног краља (Далибор Вучић, Птт), пркосили злој, масној, одвратној баба Перси (Маја Максимовић, Птт) и њеним подједанко злим помоћницама, Види (Милица Костић, Пт1) и Рушки (Александра Марковић, Птт), као и размаженој принцези (Катарина Борисављевић, Ик), али и врхунској куварици званој Гица (Ивана Итт). Пакетиће је поделио наш драги Деда Мраз (Иван Станисављевић, Пе1), стварајући нам осећај да се налазимо у срцу Лапоније. Празнично вече завршило се уз музику, смех, послужење, на ком се захваљујемо ученицима из угоститељске струке. Захваљујемо се и професору српског језика и књижевности, Зорану Прокићу, који нас је успешно организовао и нашем другу Владици (Владислав Велковски, Птт) на доприносу који је дао драмској секцији и раду са глумцима.



Јелена Николић, Птт

СВЕТОСАВЉЕ ЈЕ НАША ИСПОВЕСТ

Прослава Дана Светог Саве

Поводом школске славе омладина Економско-трговинске школе, под вођством професора српског језика: Бранке Дашић, Радмиле Степић и Весне Цино, и ове године припремила је програм у част првог српског учитеља и просветитеља Светог Саве. Приредба је отворена загонеткама из времена Светог Саве и српске средњовековне државе, које су казивали ученици старијих разреда.

Потом, огрнут у монашке одежде на сцену излази нико други до Свети Сава кога је надасве искрено и усхићено дочарао Милош Биговић, ученик IVe1. Сликајући нам Србију тог времена, Свети Сава иде од места до места притом срећући различите људе и делећи им мудре и корисне савете.



Кроз читаву представу јављају се мотиви нашег фолклора, у виду ношњи, симбола, игре. Посебно су се истакли ученици из фолклорног ансамбла наше школе који су извели игре старе Србије и изазвали громогласан аплауз. Програм праћен је хором Економско-трговинске школе под вођством професора Јелене Ракић.

Како ученици тако и професори сагласни су у оцени да је ово једна од изузетно успешних приредби поводом Дана светог Саве и да је још једном наша школа заблистала у свечаном расположењу.

Маринковић Маја, IVe1

ИМПРЕСИЈЕ СА ЕКСКУРЗИЈЕ

Екскурзија 2. разреда

Жељно ишчекивана екскурзија моје генерације одржана је 12. октобра 2008. године. Нисмо желели да пропустимо прво заједничко путовање, јер је свако знао да ће бити доста забаве, дружења, шале и смеха. На ову екскурзију отишла су само одељења четвртог степена.

На путу до Врњачке Бање, где смо одсели у хотелу „Орион“, свратили смо у Крагујевац и обишли спомен парк Шумарице. Када смо коначно стигли у хотел, после вечере уследило је спремање за дискотеку. Знали смо да ће то бити најинтересантније за све нас.

Следећег дана смо отишли у манастир Студеницу. Иако је пут до манастира дуг, вредело је стићи до велике светиње и осетити њену благодат. Када смо се вратили у Врњачку Бању, професори су нам дозволили да је обилазимо. У повратку смо свратили на Копаоник.

Мислим да ће ову екскурзију моја генерација дуго памтити јер је била непоновљиво искуство.

Миловановић Јована, ПеЗ

ПУТУЈУЋИ САЗНАЈЕМО

Екскурзија 3. разреда

Као песак из пешчаног сата пролазио је дан за даном у ишчекивању екскурзије. Тог предивног, једва дочеканог 22. октобра, аутобуси пуни ученика треће године упутили су се ка Копаонику.

Радост, туга, свађе и понеке љубави дешавају се управо на екскурзијама. На путу смо обилазили многе знаменитости које су оставиле велики траг у нама. Првог дана обишли смо спомен-парк „Крагујевачки октобар“ у Крагујевцу. Посета Шумарицама била је изван наших очекивања; све је било тако нестварно. Тамо смо сазнали како и зашто су наши другови и вршњаци стрељани. Док је бели голуб летео нашом домовином, Сунце се заледило, остао је недовршен задатак, најлепше песме, незавршене љубави... Много је младих живота прекинуто на зверски начин, који једино човек заслепљен мрежом може да учини. Велику пажњу нам је привукао централни споменик подигнут стрељаним ђацима и професорима, а он је такође и симбол Спомен-парка и града Крагујевца. Овде смо одржали рецитаторски час посвећен стрељаним ђацима, песмама Десанке Максимовић „Крвава бајка“, „Верујем“, „Жао ми је човека“... После обиласка стигли смо на Копаоник и, уморни, отишли на вечеру, а потом смо се сви, након смештаја у собе, ужурбано спремали за дискотеку.

Следећи дан је донео нова узбуђења. Обилазак манастира Жича био је импресиван. Жича је манастир Српске православне цркве који се налази у близини града Краљева. Саградио га је први српски краљ, Стефан Првовенчани, али је манастир уништен у 13. веку. Касније га је краљ Милутин поново саградио у 14. веку. После мале паузе, упутили смо се и ка манастиру Студеница. Он је један од највећих и најбогатијих манастира у нашој земљи.

После дужег обиласка и упознавања са нашом прелепом земљом, вратили смо се на Копаоник. Професори су нам дозволили да слободно време које је остало до вечере проведемо како желимо. Сви смо то искористили да се упознамо са чарима Копаоника. Копаоник је велико богатство наше земље. Копаоник нарочито чини атрактивним препознатљив пејзаж са густим четинарским шумама на вишим деловима и мешовитим буковим и хрстовим шумама. Чист ваздух шума учинио је да се осећамо опуштенијим и спремнијим за остатак дана. Јутра су свежа, а погледи тако неодољиви. Овај очаравајућ дан завршио се одласком у дискотеку. Сви су били насмејани и весели, а овој предивној атмосфери придружили су се и професори.

Освануло је следеће јутро које је наговестило одлазак са овог чаробног места и повратак кући. Сви, помало тужни, спаковали смо своје кофере, прошетали још мало по Копаонику и ушли невољно у аутобусе. Иако тужни због повратка и завршетка екскурзије, прионули смо поновном заједничком уживању. Напорни пут прекинули смо стајањем у Крушевацу како бисмо обишли цркву Лазарицу, која је посвећена цару Лазару. Ведро небо и звук птица шапутали су нам да никада нећемо заборавити овај град.

Путовање које ће нам остати у сећању је свакако овогодишња екскурзија. Људи које смо упознали и места која смо посетили никада се неће отргнути из наших мисли и отпловити у заборав.

Нела Павловић, ШеЗ, Јелена Миловановић, ШеЗ

ЛУТАМ И СКИТАМ

Екскурзија матураната 4. разреда

Човек је биће чији је читав живот једна велика потрага за циљем, смислом, потрага за самим собом, константно лутање у измаглици, нама непознатим корацима, а опет корацима које нам је судбина наменила и одредила. То лутање је нарочито доминантно у овом тинејџерском периоду, периоду сазревања и припреме за самосталан живот, реалност, на чијем се прагу налазимо.

Корачамо несигурним корацима у будућност, са тежњом да од ових најлепших година узмемо максимум, да сваки осмех, свака суза, свако сећање и свако пријатељство остану дубоко урезани у нашим срцима. Сећања је много, а ипак тако мало оних које се вечно памте и остављају траг. Једно од њих које је оставило јединствен траг, које ћемо памтити и себично чувати у срцима, јесте сећање на последњу, матурску екскурзију. О њој смо маштали годинама, жељно је ишчекивали, живели за њу као врхунац нашег другарства и искустава које смо стекли кроз све ове године свог образовања и одрастања, а истовремено стварала нам је чежњу и стрепњу као нешто коначно, последње, неповратно.

Зора је. Резак звук звона прекинуо ми је сан и направио привремену конфузију у мојој глави, али у тренутку када сам отворила поспане очи, читаво моје биће преплављено је једна, једина мисао- „Данас је тај дан!“. Са благим осмехом сам устала и спремила се, са тим истим осмехом сам се унутила ка месту нашег полазишта и тај исти осмех сам угледала на лицима својих другова док су нестрпљиво ишчекивали да кренемо на тај дуго жељени пут. Вишечасовна возња до нашег крајњег одређишта-приморског летовалишта Паралија у Грчкој, није нас измориле, њен ефекат био је апсолутно другачији, управо зато што су тренуци које смо провели у том аутобусу били једни од најлепших које нам је екскурзија донела. Пут је био далек, а ми смо били све ближи, као да се знамо хиљадама годинама, као да сви представљамо једно биће које мисли једно и жели једно-да наше другарство траје вечно.

Стигли смо у раним вечерњим часовима, у еуфоричном расположењу, жељни дружења и доброг провода. Након процедуре раснакивања и кратког одмора, запутили смо се ка прелепој пешчаној плажи, где смо сви заједно уживали у лепоти Егејског мора и месечини чији је одраз у води био несвакидашњи. Више нам ништа није било важно, главно је било да смо заједно, да доживљавамо оно што је за нас било тако далеко. Наш безбрижни смех ветар је носио далеко негде на пучину, где ће вечно одзвањати свом силом природе, али ни приближно онако како ће одзвањати у нашим срцима кроз читав живот.

Нашег првог јутра упутили смо се ка древном гробљу Зејтинлик, које десетинама година чува успомену на српске и савезничке војнике, који су трагично изгубили своје животе у Првом светском рату. Ово прелепо место које је оставило снажан утисак на нас, као део историје на коју је наш народ поносан, као да је обавијено велом тајанствености и тишине. Напустили смо га и оставили мртве да у миру почивају, под заштитничким оком чика Ђорђа, док смо се ми запутили у обилазак Солуна, где смо имали пар слободних часова за одмор, дружење и куповину. Свака ситница коју смо тамо доживели постала је лепа успомена, која мами осмех на лице-и гирос који смо јели док је мени половина завршила у тањиру, и Стефине речи упућене продавцу- „Do you have...још један овакав исти?“ Кажу да је човек срећан ако уме да се радује ситницама, јер оне чине живот и ја сам се у многим животним ситуацијама уверила да је тако.

Те вечери уживали смо у грчкој традицији-националном фолклору, храни и пићу на „бузуки“ вечери, коју ћемо сигурно упамтити као вече када смо, не само научили да играмо сиртаки, већ и показали Грцима да је наше влашко коло неприкосновено и несавладиво. Наредног јутра, уморни од прошловечерњег сјајног провода, кренули смо у обилазак Метеора, ремек дела Мајке природе, чије име у преводу са грчког значи „стене које лете“ јер су, када су откривене, Грцима биле недостижне. Манастир Велики метеор који смо обишли, велелепно здање које вековима пркоси времену, одушевио нас је и заслужио наше бескрајно поштовање. У по подневним часовима смо посетили извор богиње Афродите, за чију воду важи легенда да пролепшава и дарује љубав. Занимљиво и примамљиво за нас младе и заљубљене, али исувише иреално. Оно што смо ми са великим нестрпљењем ишчекивали јесте прелепа дискотека у Паралији, на отвореном, која је обећавала сјајан провод иако смо је напустили прилично рано.

Последњег дана обишли смо Олимп-планину грчких богова, за коју се везује велики број веома занимљивих и поучних легенди, а поглед са ње био је заиста небески, па зато није чудно што је назван планином богова. Наше последње вечери у Паралији нас чак ни огроман пљусак и ужасно време нису спречили да се сјајно проведемо у дискотеци Омилос. Сећања која смо понели са тог места, стотинама километара удаљеног, то су сећања која ћемо себично чувати у својим срцима, која никада неће отпловити ношена осеком. Ако нас живот икада поново одведе тим истим стазама, пожелећемо да смо опет заједно, да чујемо наше гласове и видимо једни друге такве какви смо сада-млади и страсно заљубљени.

Растаћемо се, свако ће кренути својим путем када дођемо на раскрсницу, позван неким другим именом, зачаран нечијим туђим кораком, а неко други ће сањати наше снове. А сећања... Остаће само сећања која су на изванредан начин обликовала наше душе као вајар своје најсавршеније дело-то су сећања која ће остати утиснута у нашим срцима и постати неизбрисив део наших личности до краја живота.

Сандра Цеков, IVе3

ТАКМИЧЕЊА

ПОНОВО МЕЂУ НАЈБОЉИМА

Наша школе је и ове године била домаћин Републичког такмичења из пословне информатике захваљујући Марији Манић, прошлогодишњој победници.

Такмичење је одржано 8. и 9. маја у добро опремљеним кабинетима за информатику. Учествовало је 34 ученика, матураната из економских школа широм Србије. По самом доласку у наш град учесници су смештени у хотел Дунав, а затим су се окупили у школи где је такмичење требало да почне. Првог такмичарског дана, 8. маја, младим информатичким надама постављени су задаци из области EXCEL и теоријска питања. По завршетку радног дела дана ученици су имали слободно време за разгледање Пожаревца, док им је увече у хотелу Дунав уприличено свечано вече.



Другог дана такмичења ученици су имали пуне руке посла у изради базе података и у обради текста. У међувремену, за учеснике и професоре који су слободни, организована је посета Виминацијуму одакле су понели необично ново искуство. Касније тог дана стигли су резултати првог дела теста, а затим и коначни резултати.

Прво место освојио је ученик Грамић Иван из Ниша са освојених 84,16 бодова, који је као награду добио дигитални фото апарат. Друго место освојила је Стевановић Даниела, ученица Економске школе из Суботице, са освојених 82,64 бодова. За свој труд млада суботичанка добила је бежичну тастатуру и миша. Треће место освојио је ученик наше школе, Бјелајац Љубомир, са освојених 81,04 бодова, и тиме још једном доказао доминацију наше школе у области пословне информатике. Љубомир је за овај успех добио бежични фиксни телефон и што је још битније дивљење и поштовање за марљив рад претходних месеци под будним оком његове професорке Лидије Лекић. Наравно, треба нагласити да је тестове, као и ранијих година радио професор са београдског универзитета, Никола Клем, као и његов асистент, Никола Перин, који је

прегледао и бодовао задатке.

Сви су сагласни у оцени да је ово једно од најбоље организованих такмичења из пословне информатике и велики понос наше школе.

Маја Маринковић, IVe1



ПРВИ КОРАК КА УСПЕХУ ИЗУЗЕТНОГ ТАЛЕНТА Регионално такмичење у рецитовању

Регионално такмичење у казивању стихова одржано је у Жагубици 25. 4. 2009. године. На такмичењу је учествовало 70 такмичара из различитих крајева нашег региона и то: 28 такмичара млађег узраста, 27 такмичара средњег узраста и 15 такмичара старијег узраста. Прво место освојила је ученица Петровачке гимназије, друго место Владислав Велковски, ученик наше школе, а треће место ученица Пожаревачке гимназије. Надам се да ће следеће године бити више такмичара из наше школе и региона.



Владислав Велковски, Птт

У ПРЕДИВНОМ АМБИЈЕНТУ СОКО БАЊЕ Републичко такмичење из трговинског пословања



Републичко такмичење из трговинског пословања одржано је 3. и 4. априла у Соко Бањи. Предметни професори Слободанка Цветић и Гордана Вучковић спремале су такмичаре и њиховом заслугом они су постигли значајне резултате.

Бојана Радосављевић, ученица трећег разреда трговине, освојила је пето место у појединачној конкуренцији, а Дејан Јовић, такође ученик трећег разреда трговине, освојио је пето место у појединачној конкуренцији. У екипној конкуренцији, екипа наше школе освојила је друго место. Поред освојених места, такмичари су донели и пуно утисака из зелене Соко Бање.

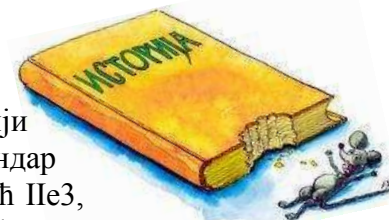


Бојана Радосављевић, Птт3

УСПЕШНИ ИСТОРИЧАРИ МЕЂУ ЕКОНОМИСТИМА

Економско-трговинска школа је на општинском такмичењу у Пожаревачкој гимназији марта 2009. године имала 9 представника: Дарко Радосављевић Пе3, Александар Пајкић Пе3, Сања Атанацковић Пе3, Јелена Милутиновић, Пе3, Марија Живковић Пе3, Марија Стошић Пе3, Маја Максимовић Птт, Јелена Николић Птт и Марија Живковић Пе2. Право на даље такмичење су изборили сви ученици и већ 5. априла 2009. године, у Пожаревачкој гимназији, сусрели се са конкуренцијом целог нашег округа. Њихово знање помогло им је да се осам од девет такмичара пласира даље на Републичко такмичење у Нишу, 9. маја 2009.

Ученици су, поред упознавања Економско-трговинске школе у Нишу, тестирања и склапања многих пријатељстава са историчарима из целе Србије, обишли и бројна културно-историјска обележја Ниша. Његове знаменитости су посебно интересантне младим историчарима, од којих су најбитнији Чегар, Теле кула и Нишка тврђава. Редовни пратилац и организатор целог овог такмичења била је наша професорка Милена Стефановић, која је, као и наши ученици, уложила у такмичење пуно рада и труда.



Јелена Николић, Птт



ГРАДСКО ТАКМИЧЕЊЕ У ПЛИВАЊУ

На Пожаревачком базену 13. септембра 2008. године одржано је градско такмичење средњих школа у пливању. По идеалном времену за одржавање оваквог такмичења, ученици наше школе су остварили запажене резултате. Ученица IVт2, Ивановић Марија, освојила је прво место, а ученик IIIу1, Михајловић Марко, друго место.

ТУРНИР У МАЛОМ ФУДБАЛУ



Септембра 2008. године одржан је школски турнир у малом фудбалу. Турнир је окупио 19 екипа. У групи А прво место освојила је екипа АНАЛИЗА ЗИМНИЦЕ (IIe2), а друго место екипи NARCHESTER UTD (IVe1). Стање у групи Б је било следеће, екипа 5 СНОПА ТУЛУЗИНЕ (IIIy1) је била првопласирана, а другопласирана екипа била је LERA MONKEY (IVe3). ФИКУСИ И ШИШАРКЕ (IIIe3) су у групи В били на врху, а верни пратилац била им је екипа ОЛИМПИК (IIIe2). У групи Г прво место припало је екипи ГРАМАДА (IVe2), а друго место екипи ТОТАЛНИ ПРОМАШАЈ (IIт1). У финале овог турнира пласирале су се екипе LERA MONKEY и екипа ФИКУСИ И ШИШАРКЕ. У узбудљивом финалу победу је однела екипа LERA MONKEY. Најбољи играч овог турнира био је **Милошевић Стефан - Доктор** из екипе LERA MONKEY, најбољи голман је **Јанковић Милош**, такође из победничке екипе, а најбољи стрелац је **Николић Милош** из екипе АНАЛИЗА ЗИМНИЦЕ.

КОШАРКАШКИ ТУРНИР

Економско – трговинска школа је и ове године организовала новогодишњи кошаркашки турнир који је трајао од 2. 11. 2008. до 26. 12. 2009. На овом турниру учествовало је 15 екипа које су биле распоређене на следећи начин:

Група А:

IVe3 – ПОНЕДЕЉАК 20.
BRAIN DAMAGE (IIIe1)
ЦИПЕЛИЋИ (IIIт3)
VENI, VIDI, VICI (IIe3)
ПРАВДА ЗА СЛАВКА (Ie2)



Милош Биговић – најбољи играч турнира



Група Ц

НЕ МОЖЕ НАМ НИКО НИШТА (IVe1)
ШЕЗ
ПИКАСО (IIIc)
БУБАШАРБЕ (IIт1)
ПРОФЕСОРИ

Група Б:

E2 – ГАНГ (IVe2)
МУНГОСИ (IVт1)
ЗЕЦОВИ НА СТРУЈУ (IIIe2)
МАНТЕ И ДРУГАРИ (IIIy1)
W.W.W. (IIe2)



Детаљ са финалне утакмице

Турнир је завршен победом екипе НЕ МОЖЕ НАМ НИКО НИШТА, док је друго место припало екипи ПОНЕДЕЉАК 20. За најбољег играча турнира проглашен је из победничке екипе **Милош Биговић**, а за најбољег стрелца **Душан Стојановић** из екипе W.W.W.

ОДБОЈКАШКИ ТУРНИР

У сали Економско-трговинске школе 7. 4. 2008. почео је одбојкашки турнир на коме је учествовало 14 екипа. После великих борби на паркету постигнути су следећи резултати. Прво место освојила је екипа НЕ МОЖЕ НАМ НИКО НИШТА (IVe1) која је показала своју надмоћ у овом спорту јер већ трећу годину освајају овај турнир. Друго место освојила је екипа ШОЈИЋ И СИНОВИ (Iт1), а треће место екипа E2 – ГАНГ (IVe2). За најбољег играча турнира проглашен је **Стерђевић Андрија**.



Љубомир
Бјелајац, IVe1

СВАКИ ТРУД СЕ ИСПЛАТИ

Награђени прошлогодишњи матуранти

Ђурђић Славиша, за освојено 5. место на Републичком такмичењу из руског језика, награђен је боравком у Москви у периоду од 8. до 15.октобра 2008. године. Путовање је помогла и локална самоуправа.



Славиша испред Пушкинове куће

Ученица Марија Манић је као ђак генерације 2007/2008. била на пријему у Белом Двору, одакле је понела прелепе утиске.



Марија испред Белог Двора

ТАЛЕНТИ НАШЕ ШКОЛЕ – Марина Миленковић

1. Кажи нам нешто о својим почецима. Када се у теби јавила жеља за писањем?

- Жеља за писањем јавила ми се још у 6. разреду основне школе када је и настала моја прва песма.

2. Као што знамо, твоја песме су крајем прошле године освануле у твојој првој самосталној збирци песама Мој свет. Ко је заслужан за то и колико је труда изискивала оваква збирка?

- Песме које се налазе у збирци „Мој свет“ сакупљане су и пажљиво одабране још од 8. разреда. Свака песма осликава једно моје расположење, једну мисао и осећање. За њихово објављивање заслужан је издавачки центар Српска кућа на челу са господином Братиславом Голићем.

3. Поред поезије, твоја велика љубав је и сликарство којим се бавиш са подједнаким успехом. Реци нам нешто о томе:

- Одувек сам волела да цртам и сликам, али сам се први пут озбиљније позабавила тиме 2008.год када је настала икона Св.Николе са којим сам освојила 3.место на смотри регионалног центра за таленте. Још један значајнији рад је слика Плави чамац (Клод Моне) на платну. Између осталог, и цртеже које можете видети у збирци „Мој свет“ моје су дело.

4. Какви су твоји планови за будућност?

-Остајем у домену уметности и намеравам да упишем Факултет примењених уметности у Београду, одсек за модни дизајн. Модни дизајн јавио ми се као идеја још пре пар година, откад и цртам креације али сам тренутно само на томе. Међутим, нећу занемарити поезију која остаје моја велика љубав и непресушни извор инспирације.



Маја Маринковић, IVe1

Најбољи матурски рад школске 2008/2009.

КЊИГА ЗБЛИЖАВА ЉУДЕ

Сва велика дела имају своју универзалну ноту, свој универзални бол. Та дела подигнута на виши ниво осетимо тек када се заједно са главним ликовима спотакнемо о исти камен. Писци својим делима, патњом, болом и срећом у њима подижу интензитет уметничког доживљаја.

Велики писци као што су Достојевски, Ками, Шекспир, Андрић, Меша Селимовић и други имали су способност да личну патњу подигну на универзални ниво, што представља карактеристику врхунских уметника. Вредност дела осетимо тек када заједно, са главним јунацима великих дела кажемо „крај“ и помислимо како та мала, до одвратности излизана реч треба да означи престанак нечега што је до јуче било главни смисао њихових живота. Јунаци Достојевског, Раскољников и Соња, рекли су „крај“ и пошли за лепшим и чистијим животом. Књига зближава људе без обзира на веру, начин живота и количину почињеног греха. Па тако „Убица и блудница седе над светом књигом“ – каже Достојевски. Та света књига је зближила, два највећа греха, две промашене судбине, мушкарца и жену и окајала њихове грехе у свакој молитви. Тада закорачим у сивило Проклете авлије и питам се да ли им је место овде, на месту срачунатом за страдање и веће мучење? Колико има кривих на слободи, а невиних у затвору? Невиних има много, а два велика невина човека, фра Петра и Тамила је зближила љубав према књизи. Исто тако књига и удаљава људе, они постају несхваћени и одбачени као што је то био Тамил. Та несрећа је Тамила натерала да се поистовети са Џем Султаном и схвати шта књига значи, колико она пружа утеху и зближава несхваћене.

У исту ћелију проклете авлије стављам и Камијевог Мерсоа. Згранута остајем пред Камијевог филозофијом апсурда. „Странац“ и дело „Злочин и казна“ ми је приближило доживљај убиства, равнодушност и оно нељудско у људима. И док осећам топао мирис крви у својим ноздрвама, учим да читам, црним мастилом исписан смисао пролазности живота на Раскољниковој, Мерсоовој и мојој души. Све је то зближило ове несхваћене људе који вапе за бољим животом.

Књига зближава несрећне људе, они проналазе утеху у њој, избављење и „боље сутра“. Ахмеду Нурудину је мали трачак наде и љубави пружио његов једини искрени пријатељ – Хасан. Књига коју је Хасан поклатио дервишу зближила их је. То није књига као свака друга. На корици је имала четири птице што је Нурудина вратило у прошлост и дало му наду да још увек има искрених пријатеља. У тој причи пронашла сам себе, сетила се свог песимизма, своје изгубљене воље за животом и опет заједно са фра Петром сачувала и поново доживела све те судбине. Сем равнодушности Мерсоа и наде у Раскољниково „боље сутра“ док ишчитавањем странице дела Достојевског осетим како се низ моје лице сливају капљице зноја и мене тресе грозница. Као књига у крилу дервиша остајем нема пред овим човеком који се одриче тога да буде човек. Исто тако и Шекспиров јунак, Хамлет, одриче се првог раздобља у свом животу и жељан освете вапи да пролије крв свог очуха. Све карике у ланцу су спарене и све велике писце зближава пренесен бол у књизи. Ипак осећам како у телима поменутих ликова попуштају зле опруге. Попут уплашених животиња неспретно трче кроз живот не обазирјући се на невине које су прегазили у том трку. Истина или не, свака прочитана књига ме је до те мере зближила са судбином јунака, да сам осећала иглице заривене у месо и истим интензитетом се смејала. И како Ками каже:

„Људе не уверавају виши разлози, виша искреност, нити тежина виших патњи; него виша смрт. Док сте у животу, ваш је случај сумњив и ви имате право само на његов скептицизам“.

Његов лик у Странцу зато не даје разлог за убиство, знао је да тиме не постиже ништа. Његова равнодушност наспрам Раскољниковог бунила делује страно. Две књиге зближиле су два различита човека и исти грех. Остаје отворено само треће питање; у ком кругу Дантеовог пакла ће бити кажњени ови људи? Да ли их је све зближила ова књига? Можда ће то бити Енциклопедија мртвих, у којој ће остати забележена имена обичних смртника који су убијали као и имена њихових жртви. И неће само Мирјана отворити ту велику прашњаву књигу везану ланцима. Можда ће се још неко зближити са својим ближњим као што је она са својим оцем.

Несрећу и срећу у великим делима зближавају исти греси и исте судбине. И тако сваки срећан човек личи на другог срећног човека, а сваки несрећан, несрећан је на свој начин.

Књига је човеков најбољи пријатељ. Учи и указује на добро, а исто тако и на лоше. Треба пронаћи себе у књигама и на тај начин – научити пјесан јер људи су зли и окрутни и на рушевинама наше туге саградиће споменик својој срећи.

Матић Душанка, IVt2

Бриљантно, рефлексивно! Потпуно познавање и разумевање књижевних дела, способност интерпретације, општа култура и духовно богатство.

Радмила Степић, Бранка Дашић, Драгана Мратић

СТВАРАЛАШТВО УЧЕНИКА

Рад награђен првом наградом на конкурс наше школе поводом Дана светог Саве



ЉУБАВ КАО ДАР БОЖЈИ

Љубав је Бог. Наша љубав је божанска и њу је Господ усадио у нас. Кад се сједине осећаји, мисли и воља, онда је то снага која се налази у срцу и која се љубав зове. То је вечно небеско благо.

Велику љубав српском народу остави у аманет Свети Сава. На длану српском звезде родише човека, дадоше му снагу искона, благост погледа, магичност корена и име да одзвања кроз векове. Вера је живот зачала. Никли смо као семе вечно сатирано, а никада сатрто. Кроз њега је проговорила српска душа. Његове мисли затамњују звезде својом светлошћу, његова дела су на граници надчовечанског. Он нам је јасно и искрено, дубоко и мудро показао пут којим треба да ходимо. Највећи Србин међу Србима, највећи мученик међу мученицима плени нечим светлим, дубоким и топлим.

...“Саво, блажени оче и свештени,
прими нас, хвалиоце ти,
Христу моли се за душе наше.“



Корача светитељ Сава кроз векове ка нама да нас благослови, да не заборавимо крст којим се крстимо, језик којим говоримо и писмо којим пишемо. Корача кроз векове да Србе умудри и приведе вери, да подари мир и слогу своје роду. Чујете ли кораке Пророка, Апостола и Еванђелиста? Застаните да та стопала пољубим. Корача Светитељ и дарује нам љубав Божју. Раскрило светлост, зауздао таму, у бескрај нас води и распукле цвеве расцветави. Горостасан је и јак. Волимо га као рођење. Из његових очију, топлих очинских и учитељски строгих, ниче нада за нас, за звездан пут. Небо је стало у његове мисли. Ко би, осим њега и нас самих, смео да нас назове својима.

Градио је цркве и манастире да нам веру и љубав у срцу сачува. Гледајте како се простиру Милешева, Грачаница, Хиландар, Жича, Дечане... Лепи си Србији када имаш овакве храмове. Овде смо рођени, овде су наши корени. Вера је светиња, она је благослов, љубав, хлеб и вино. Чувајмо је, њу су нам оставили наши очеви. Она је истинска и права, вера у Господа.

...“Из корена добра
још бољи изданак ниче,
водама богосазнања напајан“...



Имамо Божанску љубав! Она нам даје снагу, сигурност, чврстину. Уз њу је све лепше и светлије. Не бојимо се препрека, зла, смрти. Имамо веру! Имамо православље! Имамо крст часни! Чујете ли молитве оних који васкрснуше до звезда за наше грехове. Чујете ли вапај против патњи и страдања. Светосавље је наша исповест. Светосавље је трагање за путем добра и благостања. Оно наставља своје трајање кроз сваког од нас, онако како га је Светитељ Сава стварао.

...“Мирише дела твојих труд,
блистају учења твојих речи,
чудотворства се посвуда оглашавају,
угоднице Саво,
Христов свештеноучениче.“...



Веро наша из које исконска светлост рађа љубав, из чије крви смо потекли као река времена што се не зауставља, хоћу да млечном белином својих очију над вековима уздигнеш његово име! За зрневље истине што на његовом тлу расте из његових речи, избрисасмо границе времена да би га вечним учинили, да би му име у нашем осмеху до бескраја класало – Светитељ Сава.

Сада се тихо помолите и примите у срце – ЉУБАВ – дар Божји.

Исидора Горановић, I тт

MY DREAM VACATION

Last year during my winter holiday I went to visit my cousin in New York. I was so happy because New York is my favourite city! But, I could never imagine all the things that happened to me while I was there. This is how it began...



My cousin Olivia knew that one of my all - time favourite singers was Christina Aguilera, so she decided to surprise me. She bought us tickets for her concert! I couldn't believe that I was going to see her face - to - face!

I waited anxiously and finally - the day of the concert came! We arrived a little bit earlier so we could find a good spot near the stage. And – there she was standing... She was so beautiful with her hair let down and with beautiful curls. And when she started singing I was impressed like all the rest. Suddenly she looked at me and invited me to the stage. I just couldn't believe! Everything was just like in my craziest dreams! She gave me her microphone and I started singing. It felt so good!

In the end of the concert, she invited me to the backstage. When I came, she told me that she would love to do a song with me. Of course, I accepted. We recorded a song called „Never again“, which was number one on all American top lists for over eleven weeks.

However my life was totally changed. I had to move to New York because of my career. I miss my parents and my friends a lot, but I am so happy because I can finally do the job that I like – singing.

Sanya Kuznic, IIIe2

VALHALA – „HALA UBIJENIH“

AUTOR

ŽIVKO ALEKSIĆ, učenik III razreda Ekonomsko-trgovinske škole
Regionalni centar za talente, Požarevac

MENTOR

TATJANA ŠKORIĆ KRAJIĆ, profesor engleskog jezika, Ekonomsko-trgovinska škola, Požarevac

REZIME

Vikinzi su obeležili veliki deo istorije svojim pričama, ratovima, verovanjima - jednom rečju, svojom mitologijom. Vikinška (nordijska) mitologija je opšte poznata u svetu jer je bila izvor njihove večne gladi za ratovima, osvajanjima i herojskim potragama za besmrtnošću. Vikinški način života zasnivao se na principu borbe, koja je za njih predstavljala čast, ponos, hrabrost, veru i zadovoljstvo. I upravo taj način života ispunio je nordijsku mitologiju nebrojivim pričama i pesmama o podvizima ratnika, heroja, kraljeva pa čak i bogova. Ali nijedna priča nije kompletna bez pominjanja večnog boravišta, u ovom slučaju Valhale.

ABSTRACT

The Vikings marked a large part of history with their stories, wars and beliefs, or in just one word – their mythology. Viking (Norse) mythology was greatly known in the world for being the source of their eternal hunger for wars, conquests and heroic quests for immortality. The Viking way of life was based on the principle of fighting which, to them, represented honor, pride, courage, religion and pleasure. And it was this way of life that filled Nordic mythology with countless stories and songs about warriors, heroes, kings and even gods. But no story is complete without the mention of an eternal resting place, in this case known only as Valhalla.

ТИГАР ИЗА СЕБЕ ОСТАВЉА КОЖУ, А ЧОВЕК РЕЧ

Човек – најсавршеније биће на кугли земаљској, човек – најкомплетније Божје дело, ремек дело... Човек је оно што је настало након еона еволуције, оно најкомплексније, али и најтајанственије. Свако од нас живи овај живот убеђен у тачност те чињенице, коју смо ми сами установили, титуле, које смо сами себи доделили, убеђени у сопствену супериорност, а та убеђеност у тачност те чињенице укореењена је дубоко, како у нашој историји, тако и у нашој психи.

Она наша карактеристика која нас превасходно чини другачијим од свих других живих бића, она најочљивија, јесте наша моћ говора, наш језик, наша реч, која је у нашим животима мач са две оштрице – даје нам велику моћ, али и велику одговорност. Језик је првенствено наше средство комуникације, непроцењив дар који нам је Бог тако несебично поклатио, а који ми тако себично трошимо и коме ускраћујемо поштовање, као и многим другим стварима које смо незаслужено добили и окрутно искористили.

У српском народу неретко се примењује изрека „во се држи за рокове а човек за језик“, која најадекватније исказује, најпре нашу супериорност у односу на животиње и остала створења којима је ова планета дом, али и одговорност коју овај наш дар носи. Конфуције је рекао: „Никада се не може рећи толико мудрости, колико се може прећутати глупости“, и ова чувена мисао показује да реч морамо сврсисходно користити, јер свака изговорена реч има своју вредност, говори много о нама, нашој личности, карактеру, васпитању и култури, говори много о нашој националности, нашим убеђењима. Под тиме се не подразумева само оно што говоримо већ и начин на који то радимо. Способност вербалне комуникације је моћна и чудна у својој варљивости и нематеријалности. Реч нас везује, разрешује, сече и веже, пали и гаси. И стоји. Има огромну вредност за онога ко уме да цени, ко уме да појми оно апстрактно у животу, али и за онога ко не уме када је то у његовом интересу.

Живимо у двадесет првом веку, где је способност вербалне комуникације достигла највиши ниво, али и где је та иста способност упрљана оним најпримитивнијим, најмизернијим. Иако тако убеђени у сопствену супериорност, људи још увек нису способни да појме одговорност која им је дата, не схватају да речи имају тежину – у негативном или позитивном контексту. Реч може да насмеје и повреди, усрећи или заболи, у зависности од намере оног који говори, јер мач има две оштрице, а језик на стотине. Све оно што изговоримо има последицу, остаје за нама као неизбрисив траг, као жиг. Реч нас може уздићи, али и уништити, може оставити много дубље ране и трајније ожиљке од сваке физичке повреде.

Наш нобеловац Иво Андрић рекао је: „Треба говорити, јер ћутање је лењост и кукавичлук, и трује односе међу људима... То је дужност, јер је многим од нас често потребна само добра реч блиска човека“, и можда ове његове речи звуче исувише комплексно за обичног човека, али могу се формулисати и у једноставну, а ефектну српску изреку „испеци, па реци“. Игра речи, које имају исту идеју, исте мотиве које није тешко разумети.

На планети Земљи живи више милијарди људи – различитих култура, језика и образовања, различитих националности и вероисповести, а сви имамо једну исту способност, способност да своје мисли преточимо у реч, јер речи су показатељи, а не одраз стварности. Када би сваки човек, као индивидуа, покушао да погледа испод површине, оставио по страни сопствену себичност и површност, када би свако од нас имао жељу и минимум труда да се промени у комуникацији са људима, почев од баналних па све до најкомплекснијих животних ситуација, свет би заиста био боље место, а реч би имала вредност и иако сам свесна да је ова моја тежња иреална, верујем да је могуће нешто променити, верујем јер смо ми заиста бића којима је толико тога пружено, а пре свега нам је пружена јединствена и непроцењива могућност избора. Зато је живот непроцењив дар, зато је и реч непроцењиве вредности и лепу реч све више заслужујемо, што је више другима поклањамо.



Сандра Цеков, IVe3

ПРОКЛЕТА АВЛИЈА – СВЕТ У МАЛОМ

Тридесеторо нас је у просторији. Не могу рећи да немамо места, нити је пространо, нити тесно. Таман колико нам треба. Зидови окречени у веома ружну жуту боју, хладне, металне клупе у болничко зеленој боји сваког јутра ми пожелеле нимало топлу добродошлицу. Уторак је, рано је, а ја сам још један дан у Проклетој авлији.

Седим у неудобној столици и посматрам. Гледам кроз прозор и видим слободу, људе који стално негде журе, децу која се играју. Видим сунце, зеленило природе, сјајну небеско плаву боју, пројури ту и понека црвена, црна, наранџаста, свака одсликавајући неку особину онога ко их носи. Мешају се звукови живота. Та бука аутомобила, довикивање преко улице, те смех, фијукање ветра. Звук и слика мешају се у нешто где желим бити, а онда се окренем. Суморна и уморна лица својих сапатника ме врате у реалност, избијају ми сва маштања. Враћам се у тишину праћену језивим шушкањем папира и проклетим шкљоцањем оловки. Онда долазе чувари, неки високи, неки ниски, крупни или ситни. Сви су подједнако страшни. Свака њихова реч се мора поштовати. Од тог леденог гласа као хипнотисани почињемо да пишемо и продубљујемо своје муке. Онда ме из полусна буди звук који враћа живот. Лицима се враћа осмех и тишина



се прекида гласним уздасима задовољства. До сада сви истих израза, покрета претварамо се у море различитих ликова. По дворишту се формирају кругови, неки затворени за друге, неки жељни нових лица. Неко увек прича неке приче, неко препричава, али сваки на свој начин док слушаоци озбиљних лица одобравају, а други подсмехом додају и провоцирају. Преломи се кроз грају звук свађе, понеки гласан смех. Препознајем на лицима срећу и тугу, љубомору, заљубљеност, амбициозност у очима и равнодушност у срцима, све оне особине које нас чине оним што јесмо-људима. Моја авлија сада живи пуним плућима макар на тих неколико минута, док нас са висине прати будно око управника.

Све то у трену нестане када се огласи оно исто звоно, које је некад значило спас, а сада нас враћа у она иста хладна и неудобна места. Авлија сада мирује, а у срцима се чека још један, макар мали, тренутак слободе.

Немања Вујић, IVe1

БИСЕРИ

- *Професорка: Милоше, ћути и слушај, ти знаш да не знаш!
- *Професорка: Па, Јовановићу, какав си ти то витез Која?
- *Професорка : Прво ћу да вас искључим са часа, па ћу да вас питам.
- *Професорка : То је та маратонска дефиниција
- *Професор : Шта пише у тој књиги тј. књизи?
- *Професор пита: Са чиме се развлачи тесто? Ученик: Са варјачом.
- *Професорка: У кога се Бановић Страхиња прерушио? Ученица: У Турка.
- *Професорка: Теткице ће све то да почисту.
- *Професорка : Децо, видите да се Милован Видаковић осећа.
- *Професорка пита ученика да наброји кредите. Ученик устаје, гледа у књигу и почиње: „Дугорочни, краткорочни, анални (уместо авални)
- *Ученик одговара и пита професоре: „Да ли је то 5?“ Професор: „Не, већ 6 и 20“
- *Ученица жели да поправи оцелу, па усплахирано упита професорку: „Је л могу да одговорим нешто из Горског Листа (уместо Венца)
- *Професор: „Они то не могу да ураде“
- *Професорка: „ Морам сутра њих да питам пошто су нису били ту“
- *Професорка: „Шта је кавијар?“ Ученица самоуверено: „То је врста сира!“

СКИЦЕР

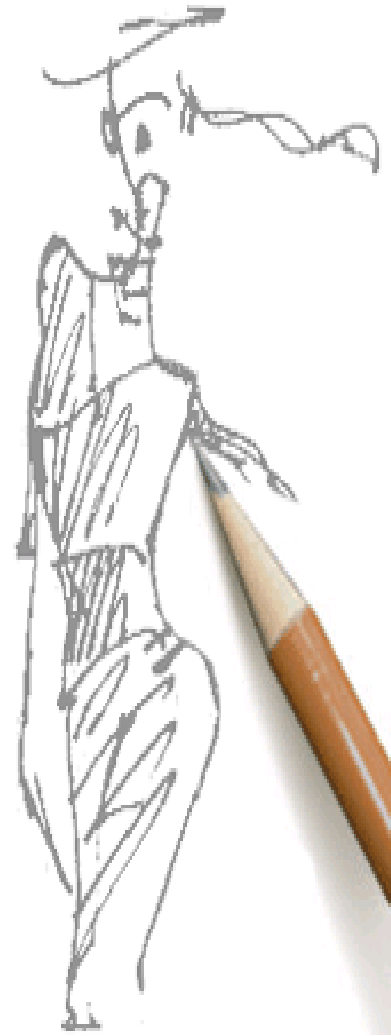
Покретом руке, графитом милује папир.
Рођење нових линија, испољава мир.
Сваки потез прецизан, идеализује мисао.
Слика речима, сећа се песама што је некада давно писао.
Тамнија нијанса, значи да је рефлексно волео,
особу, која је брисала трагове.

Сваку мисао слика, сваки потез матира...
Светла боја истиче облик предмета, тамна дубину простора.
Рука дрхти, следи кроки
гужва емоција крик, срце оловке ломи.
Љубав гони и воли, срећа прелази у тугу.
До закључака долази се доживљавајући, никад изучавајући.

Скицер постаје слеп, без текста сад тактира.
Њена личност је плагијат праве слике;
погледам у очи, очи не виде нам исто.
Скицирам за ум, за срце и нарави.
Шаљем војске да те траже, па сам себе лажем.
Компресујем бол, колико год да је јак,
спаваћу будан, док не регенерише се ожиљак.

Ја компоујем срећу, згужвам све снове.
Размишљам делима, не идејама смртника,
љубавни прогнозер,
остајем недоречен.

Марко Марковић, Шт2



ПИСМО

Као некад ништа бити неће,
Срце радосно никако да куца,
Као стеарин што крави свеће,
Туга крави наша срца.

Ви волите неког другог,
Ту на столу срце болно бди,
И након овог чекања дугог,
Као да ме мрзите Ви.

Никада Вас нисам хтео ранити,
Нити Вашем срцу нанети бол,
Већ хтедох крај Вас славити,
И са Вама делити хлеб и со.

Ви сте мени птица другог јата,
А ја сам само шарлатан улични,
Заменили сте ми породицу, брата,
Постали мој анђео лични.

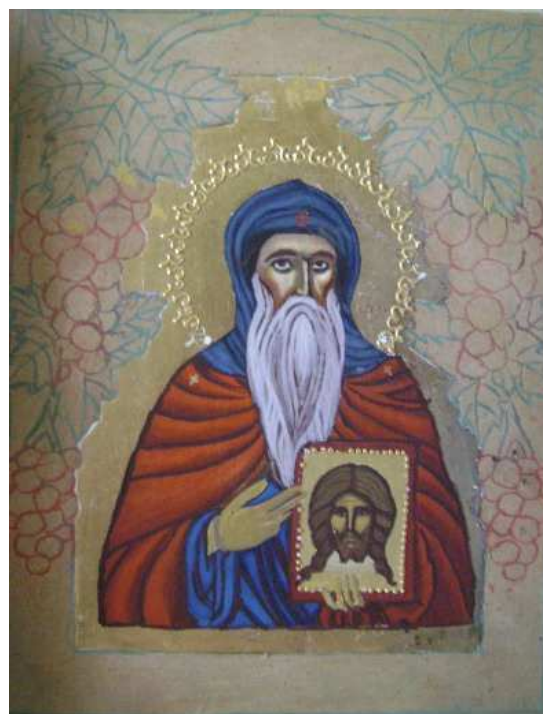
Будите ми лепи као и увек,
Осетите у грудима ветар горски,
Знајте да Вас воли заувек,
Ваш љубитељ:

Владислав Велковски

Владислав Велковски, Птт



Рад ликовне секције



Рад ликовне секције



Рад ликовне секције



Санела Беговић, Птт

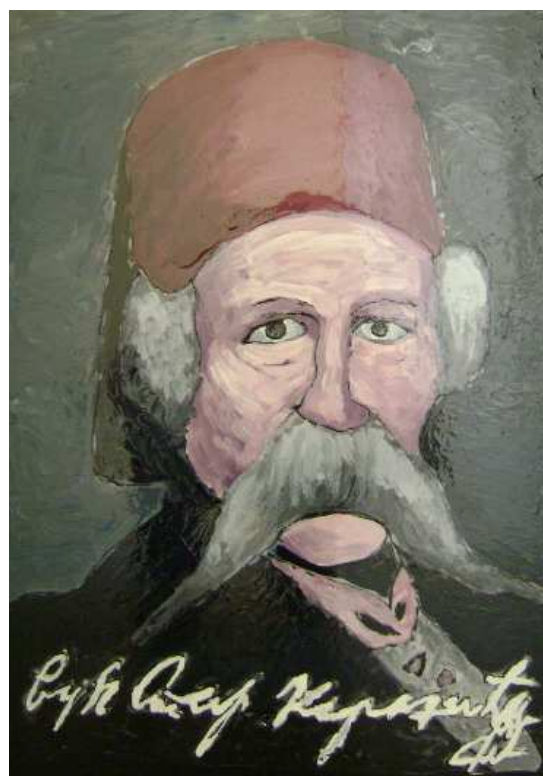
Белић Ивана, Птт



Мрдак Милена, Птт



Рад ликовне секције



Рад ликовне секције